

Många personer från denna trakt har vid eke-
skiftet och efter detta, mest yngre, rest till Danmark
och bosatt sig där. Strledningen hertill har kanske varit
bättre betälning för sitt arbete - kanske även över-
lysslusta. De som jag härmer var sist vanlig arbetare

Kustgrän mellan vårt land och Danmark har
funnits till i alla tider och det är väl ingen plats
på båda Öresundssidorna som ej ha besökt av var-
andra. Och fartygens last har varit allt möjligt.

Kruseten från Mälare (innan år 1900) till Köpenhamn

Folket från Kullebygden reste oftast Helsingör.

Giftesman mellan danskar och svenskar har
ofta kommit till stånd, men mest danska kvinnor
har kommit hit och gift sig med svenska män. Den
någon svensk man gift sig med någon dansk kvinna
och bosatt sig i Danmark och jag ej. De fyra jag vet
som bosatt sig i Danmark ha gift sig och jag ej.

Kilsingör

Dessa dansk-svenska giftermål har nog varit lyck-
liga. Något sådant vet jag ej ha gått under.

Regelbundna dansmarknader existerade knappast.
Inköp så varus gjordes mest vid tillfälliga resor till
Hållingörs f. ex. Vid dessa resor gjordes inköp så allt
m möjligt från kaffebröd, föra bringlor, tobak och na-
turelligstais skules en skattefri kortlek medfölja hem.
Sådana kringestor smugglades naturligtvis.

Danskar som kommit har alltid haft mer eller min-
dre åfåge så vår befolkning. Danska språket är litet
mera svår förstått för oss svenskar än svenskan för
danska. Det finns många dialekter på danskan li-
kavisa vi ha på vårt språk.

Personer med dansk härkomst vet jag flera: danske
Poulsen, dansken i Brunby, Jensen, Pedersen, alla
dessa vet jag att deras påder varit danskar.

2. Buller till postlag vet jag ej om, men mycket föra
bringlor. År 1893 var Olof och Lillemor mellan

Hålsingborg - Hålsingvår och ett mycket folkligt
på isen rådde. Påhittigt folk hade kaffesjössälkning
mittfemoral och därvid serverades dess kringlor.

Danska träskor var av en helt annan typ än våra
svenska, men sådana användes ej här. De enda jag sett
har danska fjörnan arruär: som jag i min barn-
dom sett vid Högarna här. Träskorna var av
bokträ och lika våra men de var utrustade fram-
till så träskan stod på en 1,5 - 2 tum bred botten. Dessa
träskor användes även som stölar. Jag tror att de län-
ga varit som pryder våra svenska träskor ej finnes på
de danska.

Danskarna har alltid av svenskarna hållit för
ett präktigt och förtäglamt folklag. Deras export
av lantbruksprodukter våra vittne härvid. Det svenskt
besök har alltid en bit ut våra tillverkningar.

Till sist en lustig historia hur fullmännen för
skulle luras. De voro kanske på den tiden mer lätt-
lurade än nu, och kanske ej heller vaggkarnar som nu.
Här för berättas a. och b. hurma vi ju kalladem
komma överem om att lura fullen. De köpte var
sin kypert. båda till utseendet lika. A. reser till
Hålsingör. sprit var väl den ners afködda vara. Vid
ankomsten till Hålsingborg står B. vid räcket innan
fullmätiens skulle gå. När går A. fram till
B. och i hjärtliga ordalag hälsar denne. B. tager
A:s kypert och prövar den. A. tager B:s kypert
och går igenom fullen som ingenting hänt. Att B.
i sin kypert hade något värdefullt säger sig själv.
Men litrarna voro ju köddade. (för denna historia kan jag
ej garantera för någon sammanhang).

En person här från byn för ofta till Hålsingör efter sprit, fyra litrar
fick en gång medfölja hem. de två hade han i rockärmarna och de andra i
huckfickorna. Vid fullen tappas han en av de som fanns i rockärmen.
Sag dem ändå då utbrast han, och de i fickorna voro köddade